

OŚWIADCZENIE DOTYCZĄCE INFORMACJI O SZCZEPIONKACH

Rekombinowana szczepionka przeciw półpaścowi: Co należy wiedzieć?

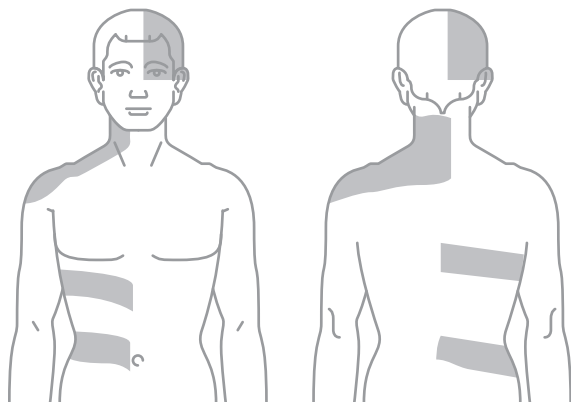
Many Vaccine Information Statements are available in Polish and other languages. See www.immunize.org/vis

Wiele informacji o szczepionkach jest dostępnych w języku polskim i innych językach. Patrz www.immunize.org/vis

1. Dlaczego warto się zaszczepić?

Rekombinowana szczepionka przeciw półpaścowi może zapobiec półpaścowi.

Półpasiec to bolesna wysypka skórna, zazwyczaj występująca z pęcherzami. Oprócz wysypki półpasiec może powodować gorączkę, ból głowy, dreszcze lub rozstrój żołądka. W rzadkich przypadkach półpasiec może prowadzić do powikłań, takich jak zapalenie płuc, problemy ze słuchem, ślepotą, zapalenie mózgu lub zgon.

Ryzyko wystąpienia półpaśca rośnie z wiekiem. Najczęstszym powikłaniem półpaśca jest długotrwały ból nerwów zwany neuralgią popółpaścową (Postherpetic Neuralgia, PHN). Neuralgia popółpaścowa występuje w obszarach objętych wysypką spowodowaną półpaścem i może utrzymywać się przez miesiące lub lata po ustąpieniu wysypki. Ból związany spowodowany neuralgią popółpaścową pierwotną może być silny i wyniszczający.

Ryzyko wystąpienia neuralgii popółpaścowa (PHN) rośnie z wiekiem. Osoby starsze z półpaścem są bardziej podatne na powikłania w postaci neuralgii popółpaścowej i zazwyczaj występuje u nich dłuższy i cięższy ból niż u osób młodszych.

Osoby z osłabionym układem odpornościowym są również bardziej narażone na półpasiec i powikłania związane z chorobą.

Półpasiec jest wywołany przez wirusa ospy wietrznej – tego samego wirusa, który powoduje ospę wietrzną. Po przebyciu ospy wietrznej wirus pozostaje w organizmie i może spowodować półpaśca na późniejszym etapie życia. Półpasiec nie może być przenoszony z jednej osoby na drugą, ale wirus wywołujący półpasiec może rozprzestrzeniać się i spowodować ospę wietrzną u kogoś, kto nigdy nie miał ospy wietrznej lub nigdy nie otrzymał szczepionki.

2. Rekombinowana szczepionka przeciw półpaścowi

Rekombinowana szczepionka przeciw półpaścowi zapewnia silną ochronę. Zapobiegając półpaścowi, rekombinowana szczepionka chroni również przed neuralgią popółpaścowa (PHN) i innymi powikłaniami.

Rekombinowana szczepionka przeciw półpaścowi jest zalecana w następujących przypadkach:

- osoby dorosłe w wieku 50 lat i powyżej;
- osoby dorosłe w wieku 19 lat i powyżej, które mają osłabiony układ odpornościowy z powodu choroby lub leczenia.

Szczepionka przeciw półpaścowi podawana jest w cyklu dwudawkowym. W przypadku większości osób drugą dawkę należy podać 2 do 6 miesięcy po podaniu pierwszej dawki. Niektóre osoby z osłabionym układem odpornościowym mogą otrzymać drugą dawkę po upływie od 1 do 2 miesięcy od podania pierwszej dawki. Aby uzyskać więcej informacji należy zwrócić się do swojego lekarza.

Zaleca się, aby osoby, u których w przeszłości wystąpił półpasiec oraz osoby, które otrzymały szczepionkę przeciwko ospie wietrznej, otrzymały rekombinowaną szczepionkę przeciwko półpaścowi. Szczepionka jest również zalecana dla osób, które otrzymały już inny rodzaj szczepionki przeciwko półpaścowi, czyli szczepionkę zawierającą żyjący wirus półpaśca. Rekombinowana szczepionka przeciw półpaścowi nie zawiera żywego wirusa.

Szczepionkę przeciw półpaścowi można podawać jednocześnie z innymi szczepionkami.

U.S. Department of
Health and Human Services
Centers for Disease
Control and Prevention

3. Porozmawiaj ze swoim lekarzem

Należy poinformować dostawcę szczepionki, jeśli osoba otrzymująca szczepionkę:

- doznała **reakcji alergicznej po przyjęciu poprzedniej dawki rekombinowanej szczepionki przeciwko półpaścowi** lub cierpi na jakiegokolwiek ciężkie, **zagrożające życiu alergię**;
- **cierpi obecnie na półpaśca**;
- **jest w ciąży**.

W niektórych przypadkach lekarz może zdecydować o odroczeniu podania szczepionki przeciw półpaścowi na przyszłą wizytę.

Osoby z drobnymi chorobami, takimi jak przeziębienie, mogą zostać zaszczepione. Osoby z umiarkowaną lub ciężką postacią choroby powinny zazwyczaj poczekać, aż zregenerują się przed otrzymaniem rekombinowanej szczepionki przeciw półpaścowi.

Więcej informacji można uzyskać od lekarza.

4. Zagrożenia związane z reakcją na szczepionkę

- Bardzo często po przyjęciu rekombinowanej szczepionki przeciw półpaścowi występuje łagodny lub umiarkowany ból ramienia. W miejscu wstrzyknięcia może również wystąpić zaczerwienienie i obrzęk.
- Po przyjęciu rekombinowanej szczepionki przeciw półpaścowi często występują zmęczenie, ból mięśni, ból głowy, dreszcze, gorączka, ból brzucha i nudności.

Tego typu skutki uboczne mogą tymczasowo uniemożliwić zaszczepionej osobie wykonywanie codziennych czynności. Objawy zazwyczaj ustępują samoistnie w ciągu 2–3 dni. Nawet jeśli po podaniu pierwszej dawki wystąpiła u Państwa jedna z powyższych reakcji, nadal zaleca się przyjęcie drugiej dawki rekombinowanej szczepionki przeciw półpaścowi.

W bardzo rzadkich przypadkach po podaniu rekombinowanej szczepionki przeciwko półpaścowi zgłaszano zespół Guillain-Barré Syndrome (GBS), poważne zaburzenie układu nerwowego.

Niektóre osoby mogą doznać omdlenia po procedurach medycznych, w tym po szczepieniu. W przypadku odczuwania zawrotów głowy, zmiany widzenia lub dzwonienia w uszach należy powiadomić lekarza.

Podobnie jak w przypadku każdego leku, istnieje bardzo niskie prawdopodobieństwo, że szczepionka spowoduje ciężką reakcję alergiczną, inne poważne obrażenia ciała lub zgon.

5. Co się stanie, jeśli wystąpi poważny problem?

Po opuszczeniu kliniki przez zaszczepioną osobę może wystąpić reakcja alergiczna. W przypadku wystąpienia objawów ciężkiej reakcji alergicznej (pokrzywka, obrzęk twarzy i gardła, trudności z oddychaniem, szybkie bicie serca, zawroty głowy lub osłabienie), należy zadzwonić pod numer **9-1-1** i skierować osobę do najbliższego szpitala.

W przypadku wszelkich innych martwiących objawów, należy skontaktować się z lekarzem.

Działania niepożądane należy zgłaszać do systemu zgłaszania zdarzeń niepożądanych związanych ze szczepionką (Vaccine Adverse Event Reporting, VAERS). Świadczeniodawca opieki zdrowotnej pacjenta zazwyczaj składa ten raport, jednak pacjent może również zrobić to samodzielnie. Odwiedź stronę VAERS pod adresem www.vaers.hhs.gov lub zadzwoń pod numer **1-800-822-7967**. System VAERS służy wyłącznie do zgłaszania reakcji, a pracownicy VAERS nie udzielają porad medycznych.

6. Jak mogę dowiedzieć się więcej?

- Można zwrócić się do swojego lekarza.
- Można też zadzwonić do lokalnego oddziału funduszu zdrowia lub Ministerstwa Zdrowia.
- Aby uzyskać informacje na temat ulotek dołączonych do opakowań szczepionek i dodatkowe informacje, należy odwiedzić stronę internetową Agencji ds. Żywności i Leków (Food and Drug Administration, FDA) pod adresem www.fda.gov/vaccines-blood-biologics/vaccines.
- Aby skontaktować się z Centrum Kontroli i Zapobiegania Chorobom (Centers for Disease Control and Prevention, CDC):
 - zadzwoń pod numer **1-800-232-4636 (1-800-CDC-INFO)**; lub
 - odwiedź stronę CDC pod adresem www.cdc.gov/vaccines.

Aby udostępnić lekarzom i przedstawicielom służby zdrowia prawidłowe informacje o zrealizowanych szczepieniach ochronnych oraz umożliwić ocenę szczepień i zalecenie programu dalszych szczepień w przyszłości, informacje zostaną wysłane do Michigan Care Improvement Registry (Rejestru Ulepszanego Systemu Opieki Zdrowotnej Stanu Michigan). Każdy ma prawo poprosić lekarza lub przedstawiciela służby zdrowia o nie przesyłanie informacji dotyczących szczepień do Rejestru.